

عنوان مقاله:

دلایل و عوامل موثر در مناسبات دولت سلجوقی و امارت اشراف حجاز

محل انتشار:

تاریخ اسلام و ایران، دوره 24، شماره 21 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

فاطمه جان احمدی - دانشیار و عضو هیئت علمی گروه تاریخ دانشگاه الزهرا

سید محمود سامانی - دانشجوی دکتری تاریخ و تمدن اسلامی دانشگاه معارف اسلامی

خلاصه مقاله:

دولت سلجوقیان (427-590 ه.ق) در ایران با مقطعی از امارت دیرپای اشراف (358 - 1343 ه.ق) در حجاز هم عصر بود. با وجود وجاهت سیاسی و استقلال معنوی اشراف، به دلیل سیطره ی آن ها بر حرمین شریفین، پیوسته از سیاست های دولت های قدرتمند هم جوار تاثیر می گرفت. در میان دولت های هم جوار، سلجوقیان سنی مذهب که به عنوان حامیان نظامی خلافت عباسی و در زمره ی رقبای دولت فاطمیان شیعی در مصر شناخته شده بودند، با برخورداری از اقتدار و توان نظامی، همه ی تلاش خود را برای نفوذ در حرمین شریفین و همراه کردن امارت اشراف با سیاست های خود به کار بستند. در پژوهش حاضر ضمن توجه به تفاوت های مذهبی این دو دولت، دلایل روابط سیاسی اشراف با سلجوقیان و عوامل موثر بر پایایی روابط امارت اشراف و سلجوقیان را بررسی می کنیم. مطالعات توصیفی، تحلیلی و استنباطی مبتنی بر داده های کتابخانه ای نشان می دهند که سلجوقیان از برقراری این روابط، به دنبال کسب مشروعیت و احراز وجاهت برای دولت خود و عباسیان و کوتاه کردن دست فاطمیان از حرمین شریفین بودند. اشراف به دلیل نداشتن استقلال اقتصادی و اقتدار سیاسی- نظامی و نیاز داشتن به حفظ موجودیت سیاسی و تداوم امارت اشراف، به سلجوقیان متمایل بودند.

کلمات کلیدی:

مناسبات، سلجوقیان، اشراف، حجاز، حرمین شریفین، عباسیان، فاطمیان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/895412>

